	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број: 10/12- 15.
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	Датум: 21. 10. 2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Зоран Димић, доцент
2. Др Александра Костић, редовни професор
3. Др Слађана Ристић-Горгиев, редовни професор

2. Одлука Већа департмана број 10/12-11 од 14. јула 2015.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Мирјана Вујадин Митић
2. Година уписа на мастер академске студије
2014/2015.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије предметне наставе

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

Дијалог у настави филозофије

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Структура мастер рада састоји се из теоријског приступа проблему, методолошког приступа проблему, анализе и интерпретације резултата истраживања обимне литературе на ову тему, закључних разматрања и прилога који представљају могућу примену резултата овог рада на наставну праксу филозофије. Мастер рад се састоји из следећих поглавља:

1. Увод
2. Филозофија као настава
3. Значај и развој дијалога
4. Дијалог у настави филозофије
5. Сократова дијалошка метода
6. Закључак
7. Прилози

Закључак представља есенцијалну интегрисаност добијених резултата теоријског истраживања које је у раду спроведено.

Укупан број коришћених библиографских јединица у раду износи 22. Литература је на српском језику, при чему има пуно наслова новијег датума.

Укупан број страница мастер рада, укључујући литературу и прилоге износи 40.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

У раду се проблемски разматра примена дијалошке методе у настави филозофије. Разматрају се неки од могућих аспеката примене, узимајући у обзир природу, оруђа и недостатке ове методе. Аутор заступа став да ниједна метода самостално не може да испуни све циљеве наставног процеса. Стога сугерише да комбиновањем дијалошке методе са монолошком и текст методом треба доћи до ваљаних решења, која би наставу учинила практичнијом и кориснијом. Уједно он узима у обзир и

	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ		Број:
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ		10/12-
			Датум:
			21. 10. 2015.

ограничења ове методе као и могућа другачија гледишта. Ваљана и савесна употреба ове методе доприноси испуњењу задатака наставе филозофије.

Кроз поједина поглавља, кандидат је успео да прикаже историјски и проблематски ток развоја дијалога као једне од најважнијих филозофских и научних метода. Централну улогу у том приказу заузима поглавље о Сократовом приступу дијалошкој методи, који се у историји филозофије узима као парадигма методе дијалога. Највећу вредност овог рада представља обиман и исцрпан приказ свих добрих и лоших страна дијалошке методе, при чему аутор пледира за то да се ова метода, упркос њеној провенијенцији у историји филозофије, не сме идеализовати, већ се мора јасно указати на њене мане. С тога се он залаже за примену комбиноване методе у методици наставе филозофије.

Метода која је примењена у овом истраживању јесте компаративна и дескриптивно-научно-истраживачка.

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Дијалог није борба између непријатеља већ се може дефинисати као сарадња савезника који истражују нове истине. Зато се дијалог може дефинисати као метода поучавања помоћу питања и одговора. Дијалог у настави филозофије је једна од метода увођења у филозофски начин мишљења и претпоставка оног искуства о филозофији за које се трудимо да га ученик стекне.

Да се закључити да дијалог, којим се Сократ користи, омогућава наставнику подстицање мишљења ученика и истовремено да на основу изнетих мишљења ваљано проверава целовитост задатих теорија и филозофских праваца. Верујемо да ова метода, примењена на један креативан начин, подстиче развијање самосвести код ученика и побољшава његов мотивациони ниво. Наравно, као ни једна друга метода, ни Сократова није савршена. Не постоји ни једна метода која унапред гарантује да ће се било који ученик заинтересовати за сложене филозофске проблеме. Уз то може се десити да превеликим вредновањем Сократовог учења о настави предавач постане незанимљив. Зато је најбоље у настави користити комбиноване методе, рецимо комбиновати Сократову методу са методом студије случаја. Готово је неминовно комбиновати ову методу са монолошком методом и методом рада на тексту. Добре стране Сократове дијалошке методе сам већ навела. Међутим,

основна претпоставка вођења било каквог дијалога подразумева макар елементарно знање ученика. Ми можемо са њима разговарати, али не можемо попунити празнине у њиховом знању настале у прошлости. Сократова, као и све друге методе има ограничења, њен циљ јесте дијалог али не и функционално описмењивање. Неки од недостатака ове методе могу се уочити приликом презентације наставних садржаја, зато што нисмо у могућности да понудимо опште знање. Оно (знање) на тај начин постаје фрагментарно, због чега постоји опасност да нам промакне неки битан део лекције. Управо из тог разлога је неопходно комбиновати монолошку и дијалошку методу. Једна од замки у које можемо упасти применом дијалога може настати приликом оцењивања учениковог знања, зато што нисмо у могућности да оценимо његово целокупно знање и мишљење о филозофским проблемима. За ово донекле имамо и оправдање, у виду временског ограничења, јер један час траје само 45 минута. Током тог интервала имамо обавезу да испитамо све ученике те смо приморани да одговоре на сложена питања тражимо у кратким формама питања и одговора. Управо из ових разлога настаје дисконтинуитет приликом учениковог излагања, јер му пружа простор за кратак одговор. С обзиром на ова запажања у први план избија наставникова припрема за час. Насупрот честом веровању и наставничкој пракси ова припрема је веома темељна и тешка. Није довољно изградити силабус предмета, одредити ток часа и тематске јединице које ће бити изложене. Наставник мора бити припремљен и за непредвиђене сценарије током часа. Оно што је можда најважније је да не дозволи скретање у односу на основно проблемско питање часа. Управо је то веома честа појава. Током часа до изражаја треба да дође управо она успешна реализације интердисциплинарности. Наиме, током часа наставник испољава завидне психолошке вештине, он мора са крајњом дозом трпељивости да подноси ученичке упадице, недисциплину, којих ће увек бити. То мора да учини врло опрезно и омогући да даљи дијалог тече несметаним током.

Уопште узев, оно што се често занемарује приликом постављања проблемских питања јесу претходни сусрети ученика са филозофијом и њихов однос према наставнику уопште. Сократовском методом може се битно допринети занимљивости појмова о којима предајемо и тиме изменити потенцијално негативан однос ученика према школи уопште. За почетак ће бити довољно уколико подстакнемо ученике да о Сократу, Аристотелу, Канту и другим мислиоцима размишљају и после звона. Уколико се то догоди значи да смо створили плодно тло за развијање критичких умова и поништавања ученичке аверзије према књизи. Примена Сократове методе никако не може бити и не сме бити ограничена само на наставу филозофије, она се може сматрати универзалном, чему је Сократ и тежио. Сократ је међу првима видео да се све у природи креће и мења, тај динамичан закон вођен мудрим мислиоцем морамо поштовати.

	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
		10/12- 15
ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ		Датум:
		24.10.2016

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Мастер рад под називом **Дијалог у настави филозофије** у целини, како у теоријском тако и у методолошком погледу, у потпуности је испунио постављени истраживачки циљ и истраживачке задатке. Анализа и интерпретација резултата истраживања, доследно доводе аутора до заузимања врло наглашеног и јасног става у погледу методолошког статуса дијалогске методе у настави филозофије. Тумачење и анализа резултата истраживања воде аутора ка заузимању врло разуђеног и критичког става о комплексној природи методе дијалога, при чему се он, упркос повлашћеном статусу методе дијалога у историји филозофије, не опредељује за некритички став према њему, већ га сматра само једним делом комбиноване методе у настави филозофије, за коју се аргументовано опредељује у свом заључку. У миљеу различитих гледишта у погледу наставно-методичког статуса методе дијалога, аутор у потпуности успева да јасно оцрта своје гледиште, што сматрамо највећом вредношћу овог рада.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Да ли је теза урађена у складу са образложењем наведеним у пријави теме **ДА**

Да ли теза садржи све битне елементе **ДА**

По чему је теза оригиналан допринос науци **ДА**

Недостаци тезе и њихов утицај на резултат истраживања **НЕМА**

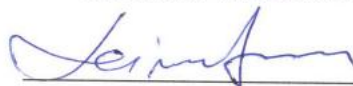
VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

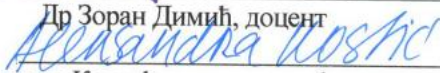
- да се мастер рад прихвати а кандидату одобри јавна одбрана **ДА**
- да се мастер рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се мастер рад одбија **НЕ**

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Зоран Димић, доцент

Др Александра Костић, редовни професор

Др Слађана Ристић-Горгиев, редовни професор